

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет міжнародних економічних відносин

Економічний факультет

ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ТА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

AKADEMIA POLONIJA w CZĘSTOCHOWIE

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ПОГЛЯДИ
НА ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ СТИМУЛЮВАННЯ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ»**

16 лютого 2019 року

Частина II

**Ужгород
2019**

УДК 332.012.2(063)

С 91

За загальною редакцією:

Палінчак М. М., доктор політичних наук, професор, декан факультету міжнародних економічних відносин УжНУ.

Приходько В. П., доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин УжНУ.

Andrzej Krynski, доктор габлітований, професор, ректор Полонійського університету (Республіка Польща).

Рецензенти:

Мікловда В. П., доктор економічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук України.

Ярема В. І., доктор економічних наук, професор.

Сучасні наукові погляди на економічні механізми стимулювання соціально-економічного розвитку: матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Ужгород, 16 лютого 2019 року) / За заг. ред.: М. М. Палінчак, В. П. Приходько, А. Krynski. – У 2-х частинах. – Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2018. – Ч. 2. – 132 с.

ISBN 978-966-916-752-1

У збірнику викладено матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні наукові погляди на економічні механізми стимулювання соціально-економічного розвитку» (16 лютого 2019 року, м. Ужгород), у яких розглядаються проблеми економічної теорії та історії економічної думки, світового господарства і міжнародних економічних відносин, економіки та управління національним господарством, економіки та управління підприємством та інші питання.

УДК 332.012.2(063)

ISBN 978-966-916-752-1

© Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет», 2019

ЗМІСТ

НАПРЯМ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ
У РОЗВИНЕНИХ КРАЇНАХ

Андрусяк Н. О......7

ОСВІТНІЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПРОДУКТИВНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Гаращук О. В., Куценко В. І. 10

МІЖРЕГІОНАЛЬНІ ДИСПРОПОРЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Єрмак С. О. 14

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ
В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Оленцевич Н. В., Слижук В. С. 17

НАПРЯМ 6. ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

ДЕТЕРМІНАНТИ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО РОЗВИТКУ:
СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ

Дробот С. А...... 21

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ РЕГУЛЮВАННЯ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ
В ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ УМОВАХ

Котельбан С. В...... 23

РОЗУМНА СПЕЦІАЛІЗАЦІЯ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА СТРУКТУРНОЇ
МОДЕРНІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Шашина М. В...... 27

НАПРЯМ 7. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ І ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

ВИЗНАЧЕННЯ ВАРТОСТІ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК
ПРИ ЇХ ВИКУПІ ДЛЯ МІСТОБУДІВНИХ ПОТРЕБ

Кльок Х. Я., Олійник Т. Б...... 29

НАПРЯМ 8. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

ПРОБЛЕМИ ТА МЕТОДИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ

Шостаковська А. В. 33

НАПРЯМ 9. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ І АУДИТ

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ

З ПІДЗВІТНИМИ ОСОБАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Бондаренко Н. М., Дивущак Я. О. 36

КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ (DUE DILIGENCE) ЯК АНАЛІТИЧНИЙ
ІНСТРУМЕНТ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Калітенко Д. О. 38

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
В КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНИХ ПРІОРІТЕТІВ АУДИТУ

Ріпа Т. В. 41

АНАЛІЗ ВИКОНАННЯ ПОКАЗНИКІВ ФІНАНСУВАННЯ
БЮДЖЕТНИХ ПРОГРАМ ПІДТРИМКИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

Рябчук О. Г. 44

ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА БУХГАЛТЕРА: ТОЧКИ ДОТИКУ
З ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ПОЛІТИЧНИХ ТРАНСАКЦІЙНИХ ВИТРАТ

Садовська І. Б., Бабіч І. І., Нагірська К. Є. 47

INFORMATION PROVISION OF THE ENTERPRISE
FINANACIAL CONDITION ANALYSIS

Slavych O. D. 49

ВИДИ ОЦІНОК ЕЛЕМЕНТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
В СИСТЕМАХ МСФЗ, ЗПБО ТА МСА

Тичук Т. О. 52

РОЗВИТОК ФОРМУВАННЯ І ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ПІДПРИЄМСТВ, ЩО СТАНОВЛЯТЬ СУСПІЛЬНИЙ ІНТЕРЕС УКРАЇНИ

Ямборко Г. А. 55

НАПРЯМ 10. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

К ВОПРОСУ ОЦЕНКИ РИСКА ВАРИАТИВНОСТИ БАНКОВСКОЙ
ПЛАТЕЖНОЙ СИСТЕМЫ КАК ЭЛЕМЕНТА УПРАВЛЕНИЯ
ЕЕ ФИНАНСОВОЙ УСТОЙЧИВОСТЬЮ

Герасимова Е. В. 58

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ

Гнилянська О. В. 61

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ
ДО ВИЗНАЧЕННЯ БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ УКРАЇНСЬКИХ БАНКІВ

Заруцька О. П., Синюк А. О. 64

ІНСТРУМЕНТИ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ
У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Качула С. В. 67

СТАН КАПІТАЛІЗАЦІЇ БАНКІВ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ Мате Є. П.	71
УПРАВЛІННЯ КОШТАМИ ЄДИНОГО КАЗНАЧЕЙСЬКОГО РАХУНКУ Микитюк І. С.	73
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО ЦІЛЬОВОГО ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ В РЕГІОНАХ Міхольова М. В.	76
ВЕНЧУРНИЙ КАПІТАЛ Пінчук Г. Р.	77
ОЦІНКА ПОДАТКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ Сідельникова Л. П.	79
ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ЗВІТНОСТІ У ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ (IPSAS): ОСНОВНІ ПЕРЕВАГИ ДЛЯ УКРАЇНИ Тимошенко О. А.	83
ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНІ ОПЕРАЦІЇ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК З ТІНЬОВИМИ ФІНАНСОВИМИ ПОТОКАМИ КРАЇНИ Тютюник І. В.	85
КОНЦЕСІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСУВАННЯ ДОРОЖНЬОГО БУДІВНИЦТВА В УКРАЇНІ Федорончук А. Р.	89
ОПЫТ КИТАЙСКИХ РЕФОРМ ФИНАНСОВОЙ СИСТЕМЫ К УСЛОВИЯМ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ Чжан Минцзюнь	90
 НАПРЯМ 11. ФІНАНСИ ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА	
MODEL OF INTER-BUDGETARY RELATIONS Drepiń Anton	94
ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ТИМЧАСОВОГО ВВЕЗЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ Лісовська Н. В.	97
ПІДХОДИ ЩОДО ОЦІНКИ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ Сосновська О. О., Житар М. О.	100
СУЧАСНІ ДОМІНАНТИ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇНИ Шаповал М. С.	102

НАПРЯМ 12. МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ

МОДЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ КУЛЬТУРИ НА ЕКОНОМІЧНЕ
ЗРОСТАННЯ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ

Долгова Д. О...... 105

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ
ТРУДОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПРАЦІВНИКА

Макаренко О. І., Кудієвська К. К. 107

ДОСЛІДЖЕННЯ МАКРОЕКОНОМІЧНИХ ПРИЧИН
БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Талах І. В. 110

НАПРЯМ 13. СТАТИСТИКА

АНАЛІТИКА ДИНАМИКИ РОЗВИТКУ СТУДЕНЧЕСКОГО ТУРИЗМА

Шкиря Д. Н. 113

НАПРЯМ 14. МАРКЕТИНГ

РОЛЬ БРЕНДУ В МАРКЕТИНГОВОМУ ЦІНОУТВОРЕННІ

Воловик Д. В., Гаваль А. О. 116

НАПРЯМ 15. СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

РОЗВИТОК РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Колесников А. О., Фірсова Н. О...... 118

НАПРЯМ 16. ЛОГІСТИКА ТА ТРАНСПОРТ

РОЗВИТОК СИСТЕМИ ЗБУТУ «МИРОНІВСЬКОГО ХЛІБОПРОДУКТУ»
НА ОСНОВІ ДИСТРИБУТИВНИХ МЕРЕЖ

Бабіч А. В...... 120

МОДЕЛЮВАННЯ ПОКАЗНИКІВ АВТОМОБІЛЬНОЇ ЛОГІСТИКИ
ЗА КРИТЕРІЯМИ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА

Ємець Б. В. 123

ФОРМУВАННЯ ЛОГІСТИЧНИХ КЛАСТЕРІВ
У КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Іванов С. В., Трушкіна Н. В...... 127

4. Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004-2015 роки). Шляхом європейської інтеграції. К.; 2004. – 416 с. [електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/493%D0%B0/2004>
5. Амбросов А.Є. Системний погляд на місію вищої освіти / А.Є Амбросов, О.Д. Сердюк // Вища освіта України. – 2007. – № 3. – С. 21-29.
6. Шарманов А. С. Эволюция разделения труда в экономике знаний / А. С. Шарманов [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://charmanov.narod.ru/index.html>

МІЖРЕГІОНАЛЬНІ ДИСПРОПОРЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

Єрмак Світлана Олександрівна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри підприємництва і торгівлі, докторант
Одеського національного політехнічного університету*

Підвищення ефективності інноваційної діяльності в економіці країни дозволяє підвищити її стабільність, покращити соціальні показники, забезпечити її майбутнє. Інновації є основою забезпечення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств, у тому числі й на світовому ринку товарів та послуг.

Економіка, що розвивається на основі кластерів, є конкурентоспроможною та інвестиційно привабливою і забезпечує високі рівень та якість життя населення. Об'єднання у кластери потрібне, бо інноваційні процеси часто вимагають ресурсів і компетенції, яких може не бути в межах однієї окремо взятої компанії. У кластерах забезпечується сполучення конкуренції та співробітництва і гнучка спеціалізація, використовуються ефекти масштабу та формуються полюси зростання [1]. Отже, кластери, завдяки своїм синергетичним можливостям, є основним двигуном, який спроможний підвищити інноваційний рейтинг країни та регіонів.

Кластерна структура організації господарської діяльності сьогодні визнається найбільш ефективною, оскільки дозволяє оптимізувати протікання бізнес-процесів на мікро-, мезо- і макрорівнях. Поширення кластерної моделі ведення бізнесу нерозривно пов'язане з системним реформуванням національної економіки, оскільки стимулює трансформаційні зміни в її технологічній багатокладності, що є необхідною умовою для розвитку виробництв високотехнологічної продукції [2].

У сучасній світовій практиці існує дуже багато різних показників, які оцінюють рівень розвитку інноваційної діяльності: починаючи з оцінки людського капіталу, показників, що вимірюють знання, НТП, і закінчуючи окремими показниками фондового ринку. Різні міжнародні організації розробляють власні системи показників, що відображають рівень інноваційного потенціалу країни (регіону). У попередніх дослідженнях [3] за допомогою кластерного аналізу було проведено групування регіонів України за рівнем інноваційного розвитку (PIR) (табл.1). Отже, за результатами аналізу було отримано чотири кластери: до першого кластеру увійшли регіони із найбільш

високим РІР (НВ); другий кластер утворили регіони із високим РІР (В); третій кластер – регіони із середнім РІР (С); четвертий кластер – регіони з низьким РІР (Н). Характеристика даних кластерів надає розуміння про те, що інноваційний розвиток регіонів України має відчутні диспропорції.

Таблиця 1

Групування регіонів України в залежності від рівня інноваційного розвитку

Група регіонів (кластери)	Області	Характеристика
Кластер НВ	м. Київ	Регіони з інноваційною самодостатністю, що забезпечує найбільш ефективне вкладення державних інвестиційних ресурсів у інноваційний розвиток
Кластер В	Дніпропетровська, Харківська	Регіони, що потребують певних витрат фінансових ресурсів й розробки комплексу заходів державної підтримки інноваційної діяльності по поточний та короткостроковий періоди
Кластер С	Донецька, Запорізька, Київська, Львівська, Полтавська, Сумська, Одеська	Регіони, що потребують великих витрат фінансових ресурсів й розробки спеціальних заходів державної підтримки на найближчу перспективу
Кластер Н	Вінницька, Волинська, Житомирська, Закарпатська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Луганська, Миколаївська, Рівненська, Тернопільська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська	Регіони, що потребують дуже великих витрат фінансових ресурсів й розробки особливих заходів державної підтримки поетапної організації й розвитку інноваційної діяльності

Джерело: (розроблено автором на основі [3-4])

Наявність диспропорцій інноваційного розвитку регіонів підтверджується розрахунками, наведеними у табл.2. Індикатор інноваційної активності підприємств у 2016 році виріс у порівнянні з 2010 роком більш, ніж на 5% (даний показник являє собою питому вагу підприємств, що здійснювали технологічні, маркетингові, організаційні інновації у загальній кількості досліджуваних підприємств), не зважаючи на те, що кількість інноваційно активних підприємств із року в рік поступово зменшується (з 1462 підприємств у 2010 році до 834 – у 2016 році).

Індикатор інноваційної активності підприємств по регіонах України, у %

№ з/п	Області	Роки						
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Україна		13,78	16,22	17,42	16,83	16,07	17,89	18,86
Регіони з найбільш високим рівнем інноваційного розвитку								
1	м.Київ	23,90	25,67	26,05	25,63	21,71	17,30	23,06
<i>У середньому за кластером НВ</i>		23,90	25,67	26,05	25,63	21,71	17,30	23,06
Регіони з високим рівнем інноваційного розвитку								
2	Дніпропетровська	9,07	8,74	10,66	11,91	13,41	13,02	14,74
3	Харківська	19,68	18,36	22,13	23,18	22,37	28,61	30,47
<i>У середньому за кластером В</i>		14,38	13,55	16,40	17,55	17,89	20,82	22,61
Регіони з середнім рівнем інноваційного розвитку								
4	Донецька	10,58	10,57	11,77	10,51	14,56	11,72	13,76
5	Запорізька	5,30	27,55	29,79	28,82	22,88	20,94	22,07
6	Київська	7,66	9,73	9,02	13,49	11,58	13,33	16,61
7	Львівська	13,40	13,21	13,43	16,57	16,37	19,34	20,58
8	Одеська	15,74	20,63	22,31	17,65	16,79	19,35	20,94
9	Полтавська	11,78	8,24	8,29	8,11	8,01	16,22	13,97
10	Сумська	17,87	17,32	18,64	14,04	17,62	19,83	17,80
<i>У середньому за кластером С</i>		11,76	15,32	16,18	15,60	15,40	17,25	17,96
Регіони з низьким рівнем інноваційного розвитку								
11	Вінницька	14,66	15,77	17,99	19,43	14,24	14,71	15,38
12	Волинська	11,61	11,56	12,95	10,45	10,83	11,54	10,19
13	Житомирська	12,39	14,37	16,51	17,54	12,53	15,47	20,61
14	Закарпатська	10,80	9,36	8,53	6,91	5,99	10,14	11,19
15	Івано-Франківська	18,06	21,72	20,51	21,38	22,81	21,60	21,09
16	Кіровоградська	13,21	15,53	17,36	18,33	17,31	24,75	17,89
17	Луганська	11,15	13,47	13,01	11,17	12,21	11,25	13,24
18	Миколаївська	16,55	22,77	29,77	24,92	19,88	31,18	23,08
19	Рівненська	10,38	12,06	14,57	14,94	14,85	10,57	17,04
20	Тернопільська	16,74	22,07	22,32	12,32	14,94	17,39	26,09
21	Херсонська	17,73	26,48	26,11	23,65	24,22	20,65	19,79
22	Хмельницька	16,85	22,32	22,48	18,24	11,01	12,33	12,77
23	Черкаська	15,19	17,31	16,13	14,97	10,63	17,24	16,11
24	Чернівецька	14,15	18,57	18,41	16,48	15,60	16,98	20,37
25	Чернігівська	17,02	17,80	20,38	20,74	13,06	13,27	15,24
<i>У середньому за кластером Н</i>		14,43	17,41	18,47	16,76	14,67	16,60	17,34

Результати проведеного дослідження підтверджують неоднорідність концентрації інноваційної діяльності промислових підприємств у регіонах з різним ступенем інноваційного розвитку.

Вирішенню проблем подолання диспропорцій інноваційного розвитку регіонів сприятиме розробка стратегії «інклюзивної інтеграції» [5], яка в рамках національної екосистеми повинна ґрунтуватися, з одного боку, на оцінці особливостей регіонального та державного інноваційно-інвестиційного клімату

(зокрема, рівня розвитку науково-дослідного і освітнього потенціалу) у всіх регіонах країни, а не тільки в кластерах; з іншого боку, доцільним буде організація нових інноваційних міжрегіональних інституцій.

Список використаних джерел:

1. Варяниченко О.В. Формування інноваційних кластерів в Україні як інструмент розвитку та конкурентоздатності / О.В. Варяниченко // Наук. вісн. НГУ. – 2011. – № 3. – С. 118-121.
2. Фарат О.В. Проблеми розвитку інноваційних кластерів промислових підприємств / О.В. Фарат, В.П. Залуцький // Науковий журнал «Актуальні проблеми економіки». – 2015. – № 2 (164). – С. 229-237.
3. Єрмак С. О. Кластерний аналіз регіонів України за ключовими індикаторами інноваційного розвитку / С. О. Єрмак // Науковий журнал «Економіка розвитку». – Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця. – 2017. – № 3(83). – С. 34-44.
4. Яшин С. Н. Некоторые аспекты развития технологии управления инновационной деятельностью предприятий / С. Н. Яшин, Н.А. Мурашова // Труды Нижегородского государственного технического университета им. Р.Е. Алексеева, 2010. – № 2(81).
5. Васильцов В. С. Территориальные проблемы инновационного развития сырьевой экономики / В. С. Васильцов, В.М. Васильцова, В.М. Кутепова // Экономика территорий, 2016. – Вып. 3(33). – С. 1-13.

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ

Оленцевич Наталія Володимирівна

кандидат економічних наук, доцент,

Інститут післядипломної освіти

Донецького національного технічного університету

Слижук Вікторія Сергіївна

слухач магістратури державного управління

Інституту післядипломної освіти

Донецького національного технічного університету

Досліджено проблеми та перспективи розвитку сільських територій України в умовах децентралізації влади. Встановлено, що умовою успішного соціально-економічного розвитку сільських територій має стати підвищення економічної спроможності сільських громад.

Постановка проблеми

Вихід України на траєкторію динамічного соціально-економічного розвитку вимагає глибинного, кардинального підходу до вирішення низки різноманітних проблем, важливе місце серед яких посідають проблеми розвитку сільських територій. Складна соціально-економічна ситуація, що склалась у країні внаслідок впливу сукупності внутрішніх і зовнішніх чинників, поставила на порядок денний запровадження реформи децентралізації влади. За логікою її розробників, перехід до нової моделі державного управління має сприяти системному вирішенню яскраво виражених екологічних, економічних,